

مُتَخَبَّر تَفْسِير تَجْدِيدِ نَظَرِ شَدَّ حَنَابِ آقَايِ مَعْدِي الطَّهْمَنِي

سُورَةُ اَعْرَافٍ

و است خدای که نه شادانترین بایزید و از آن خوشتر بهر قدر داشت تا با دامن آزار کم کرد و چون با غلوت کرد (نزدیکی کرد) مسکرت شد
 آن جل جلالی (در جسم) نیست هیچکس که آگاه برود و این بد و او را خدا خواهد گفت: ای سرور کائنات اگر با فرزند عطا کردی این
 تو هم بود (۱۸۹) پس حق آن بد و از فرزند صالح عطا انداخته و این خود را آنچه آنها عطا کرده اند و این نیز از فرزند خدای نامند و او است
 خدا مردان که از جانب خدا با آنها عطا شده و اول خود هر یک جوش و خروش برآوردند و خورش یافتند پس هر که از فرزندان آدم عطا کردند و این
 که میوه عذرا از فرزند خود شمرده که از آن پس که در کتاب را از حیران خود انداخته و در کتابی است (چون کسی شکرست) و عطا می کرد و از آن
 شکران گویند و در این هیچی نیست لغت و هر که را با آدم تو هست و او را در هر یک آدم برگزیده خدا است (ان الله اصطفى آدم) که هر که
 نخواهد بود هر که شکر کند و نمی آید و این عطا شده و بجای ظاهر و آن خلاف فعل معاد پس صریح که انبیا نیز از شکر می دانند و هر که
 و این را که هیچ موجود خلق نموده و خود مخلوق خدا است هر یک خدا را می رسد (۱۹۱) و هر یک که آند از هر یک که از خود باری نهند که
 و اگر آنها را می خست پستان را برآورد و ایت نجات بر روی شام و نماند و هر یک که پس خواند و خود از آنها برآورد خدا شادان است (۱۹۲)
 خیر خدا را شکر (شکران) بخدای عز و جل (داند بان میسی عز و جل) بحقیقت در مثل شادانگی خانی و خیر و شاد
 مثل شادانگی که در دعوی خود بخدای آمار است گویند از آنها هر یک که در کتاب است و هر یک که از آنها (۱۹۳) و هر یک که آنها
 و شادان و خیر و خیر و آن بان را با این است که رای می یابند و می که از آستین قدرت بیرون آید و شکر می گویند که این شادان
 و ابرو را در شکران (که شکران بال خود بخوانید و هر یک که با حق بخوانید بخارید و اما امر مطلوب کنید) ای انور سر است (۱۹۴)
 مراد است با بحقیقت خدایت که بکتاب (قرآن) را فرستاده و گفته و بار بار و کفر کاران است (۱۹۵) آنها را که شادان می بیند
 قدرت برآوردی شادان برآوردی (۱۹۶) و اگر آنها را برآورد و ایت خود بخوانید و شکر می گویند که این شادان است و شادان است
 و ابرو را با این اصل نیست (و می گویند که انبیا بان است پران) و هر یک که از آنها می بیند (۱۹۷) و ابرو را با این شکر می گویند که این شادان است

سُورَةُ اَعْرَافٍ

و (چنانکه پذیرد) از زمینم و آن زوی گردان دگر در غر حوت و آتاهم محبت نیست (۱۹۹) چنانکه خواهد اطرب سلطان (انسان من)
 و تو و سرید چو بی بدید آید پناه بر که بحقیقت شود و داناست (۲۰۰) چون ابل تعمی را ابرطان و سرید جانی بل فرزندم خدا را بیاد
 و تا غلبه بصیرت بیانی پیدا کنند (۲۰۱) و بیاطین انسان من، و او نشا نرادی می مردم من بر است، ابراهیم و اهل بیت که هر یک یک شند چنان
 که که درین بگردان تصحیح کنند (۲۰۲) و هر زمان که تو بر نزل آتی بر قلم (در محافلان دین) بنا دوی بر تو خیرات کند که هر آیتی فراهم ساختی
 (در پاسخ) بگوین بر تو خیرت از خدایم و می رسد تو هم که دوست داری آیت تراست (صبر نما از جانب پروردگار شاد و دوست دوست
 گردی که ایمان آوردند (۲۰۳) و چون قرآن تراست شود همه گوشش دین را در جبهه و مکتب کند را حایق و مضایق قرار ندهند که باشد که
 لطف و رحمت حق شود (۲۰۴) خدای خود را با تصریح و نهانی ولی اگر آواز بر کشی در دل خود هیچ نام و کن از خدا خان باشی و کنیم
 یاد خدا غافل مشی (۲۰۵) ارواح فرشتگانی که در حضور پروردگار نازل میگردانند که خدا سر می کنند و پیوسته در بر دانت اعدای خود میباشند (۲۰۶)

سُورَةُ اِنْفَالٍ در نازل مشتمل بر ۷۵ آیه می باشد

بنام خدا بی محشده بهر ان

(ای رسول!) چون است از کلام انفال سوال کنند (یعنی حاتم که بدین محکم دشمنان است مسلمانان ابد و دشمنان
 خراب بیاکت میعادن - بنده ما - مرا از گوه کف زدودا ارث کسب که وارث دارد و فلان یک ملک عاصه امور که بر سر
 مردم حاصل شود) جواب ده که انفال مخصوص خدا و رسول است (که رسول و حائنینا من هر کس بر سر هر قدر صلاح و محبت
 در انصورت شامو نشان بیا در خدا بترسید و (در اینگونه امور از خلاف و نزاع و تغیر و مزید) بلکه بصلح و رعایت و است
 و اتحادین خودتان پروازند و خدا و رسول را اطاعت کنید اگر لایا باشد (۱)

سُورَةُ الْخُرَافِ

عَنِ الْجَاهِلِينَ^(١٩٩) وَإِنَّا نَزَعْنَاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^(٢٠٠) إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ^(٢٠١) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا
يُقْصِرُونَ^(٢٠٢) وَإِذَا لَمْ يَأْتِهِمْ يَأْتُهُمْ فَأُولَٰئِكَ لَا اجْتِبَاءَ قُلُوبًا إِنَّمَا آسَعُ مَا
يُوحَىٰ إِلَىٰ مِنَ رَبِّ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَدَحَىٰ الْقَوْمِ يَوْمَئِذٍ^(٢٠٣)
وَإِذَا فُزِّيَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ^(٢٠٤) وَادْكُرْ
رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
يَافُؤِدُّ وَأَوَّلَاصٍ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ^(٢٠٥) إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ^(٢٠٦)

سُورَةُ الْأَنْفَالِ وَهُوَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْمَعُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ^(١)

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

مردمان آنها هستند که چون دگر از خدا شود (از عظمت و جلال خدا) و لها شان ترمان لکرزان شود چون آیت خدا بر آنها
 نازل گشت بر مقام ایشان بفرزاید و بخدای خود در هر کار و فعل نمیکشند (۶) و نماز را با حضور قلب بپای میدارند و از هر چه
 آنها کردیم بغیر از انفاق نمیکشند (۷) آنها برای حق تعالی بایستد و زنده خدا مراتب بلند و آمرزش روزی بیکر مخصوص آنهاست
 (۸) چنانکه خدا ترا از خانه خود حق (و برای عیال و دین حق) بیرون آورد و گردوی از مردمان سخت را بی خلاف و کسبت اطمینان
 کردند (و تو بخالفت آنها از حکم حق بازگشتی و هجرت گزیدی) و امر افعال و غیر آنهم بخیرش مردم توحه کن سپرد خدا
 بامش از خلق آید اندیشه دارد (۹) مردم تاوان (و حکم حق) با آنکه استکار و روشن گردید با تو بدل منزه نخواهند کرد
 (و چنان حکم حق طاعت خدا بر آنها دوار سخت است) که گوییم نمیکند که آنها را بجانب مرگ میکشند (۱۰) و اینها
 بیاد آر بخشای که خدا شما و هدیه فتح بر یکی از دو طایفه را داد (غلبه بر قافله فریشت یا کردان شام) و مسلمین بایل بودند که
 این طایفه که شکست و سلاخی همراه ندارند (برین پنج صفت) اموالشان نصیب شما شود و نه اینجوست که صدق حق را
 ثابت گرداند و از پنج و بن ریشه کار فرما را برگزند (۱۱) احق دین اسلام را تحقق و پدیدار کند و باطل را محو و نابود سازد
 هر چند به کار از آن خوش نیاید (۱۲) بیاد آر بخشای که استفاده داری پروردگار بیکر دید که شما را بر دشمن غلبه دهد پس
 و عای شما را اجابت کرد و دهنده داد که من سپاهی منتظم ترا در هر فرشته بد شما میفرستم (۱۳) و امید فرستگار از شما
 نفرستاد و مرا آنکه شارت مرده فتح باشد و ناله های شمارا (داده خدا) مسلمین سازد و بداند که نصرت و فیروزی نیست از شما
 که خدا را کمال قدرت و حکمت است (۱۴) بیاد آر بخشای که خواب رحمت شما را فر گرفت برای اینکه از جانب خدا
 نبی یاقید و از آسمان رحمت خود آبی فرستاد که شمارا با آن آب پاک گرداند و سوزند که بد طهارت از شما دوزخ را و دلهای را برسطه یان با هم گرداند

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا بُلِغَتْ
 عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ ذِكْرِِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ (٢) الَّذِينَ يُبْهِمُونَ
 الصَّلَاةَ وَخِمَارَ زُفَاهُمْ يُفْضِقُونَ ۝ (٣) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
 دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ (٤) كَمَا أَخْرَجَكَ
 رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۝ (٥)
 يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَ
 هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ (٦) وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفِينَ إِنِّي لَأَكُونُ
 تَوَدُونَ أَنِّي غَيْرُ ذَاكِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَيِّطَ لَكُمْ
 بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝ (٧) لِيُخَيِّطَ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَ
 لَوْ كُنَ الْجُحُومُونَ ۝ (٨) إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمُ
 بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝ (٩) وَمَا جَعَلَ اللَّهُ الْبَشْرَ وَلِيًّا
 فِي قُلُوبِكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ (١٠)
 إِذْ يُغِيثُكُمُ الْغَاسِقَاتُ مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 لِّيُطَهِّرَ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ

سُورَةُ الْاَنْفُسِ

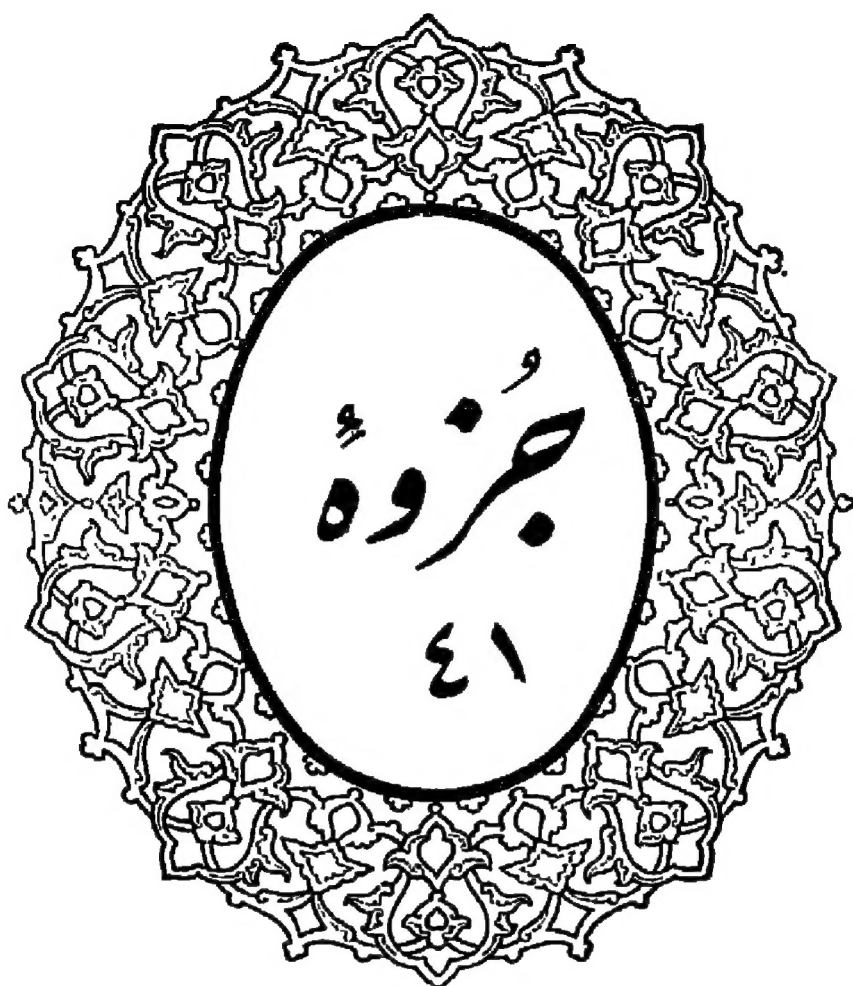
ثابت قدم و انوار بشید یعنی آسمان رحمت باری فرستاد که جسم شما از هر حدت و ناپاکی پاک سازد و جان شما از هر وسیله
شیطنی ایمن سازد (۱۱) و با دارا برسل آنگاه که پروردگار تو بغیرش تکیان دهی کرد که من با شما می توانم را ثابت قدم بدارد که تا
رسد دل کاخران میگویم نگردد نهایشان بنزد و همه بگشتن (دوست آید نهایشان) قطع کنید این گفتار فراتر از برای
که بخاندان رسول و تحت خدمت گرفته و هر کس بخاندان رسول و در اشتغال و مخالفت نماید (بترسد) عتاب خدا بسیار
(۱۳) این عذاب مختصر قل اسرار است و در دنیا بچشد و بداند که برای کاخران قیامت عذاب آتش و ذبح عجايب
(۱۴) ای ایل یان برگاه و با تمام تو قریص کاخران میدان که دراز در و بر و شود و مباد از بیم نهانست که در از جنگ بگریزد (۱۵)
بر که در در جنگ نهانست نموده فرار کرد بطرف غضب خشم خدای آورده و بجایش از رخ که بدین ترست خواهد بود
مگر آنکه زمیند میرد باز و بسجیح برای مصالح جنگی رود و از فرقه بیاری فرقه بگریزد (۱۶) این نهانست که کاخران است (در این
چون غیر اهل کلدانی تو که خدا نکند در کسبت کاخران خدا برای این نهانست که نهانست پیش آمدی باز که خدا نکند برای غای نهان
و بسجیح هر عالم است (۱۷) این دفعه بده بکشت نهانست خدا و نهانست شد و بداند که نهانست که کاخران است نهانست
نهانست از کاخران میانه است که خدا بنیان بر سر نهانست (۱۸) ای کاخران اگر ساز از خلق نهانست و نهانست و نهانست
رسد (دین اسلام قرآن که بهترین دفع فرمودی و کاخران نهانست و نهانست از جانب خدا آمد) اکنون اگر از کفر خدا با حق است بر باد
شمار نهانست اگر که بدارد و نهانست و نهانست ایل یان باز آید اسم شمار را با کفر و عذاب کنیم و در کفایت بسیار نهانست و نهانست
از قهر خدا و سلطنت سلیمان نجات نوازند و او که خدا آیه ایل یانست (۱۹) ای کسانیکو که از او خدا و نهانست از خداوند
نهانست از خداوند (۲۰) نهانست از خداوند و نهانست از خداوند و نهانست از خداوند و نهانست از خداوند و نهانست از خداوند

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

وَبَيَّنَّا لَهُ الْأَمَامَ ① إِذْ هُوَ حِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ قَبْلُ
الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِيَ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضِرُّوا فَأَقْرَءُ
الْأَعْيُنَ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ② ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③ ذَلِكُمْ فَذُقُوهُ
وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابُ النَّارِ ④ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ بُرَّةٌ إِلَّا
مُتَحَرِّفًا لِقَالٍ أَوْ مُحِبِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَدَّ
حُكْمُهُمْ وَيَسْأَلُ الْمَصِيرَ ⑤ فَلَمْ يَتَّخِذُوا لَهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَلْبَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑥ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ⑦ أَنْ تَسْفَحُوا
فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ سَنَّهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعُدُّو
لَنْ تَغْفِيَ عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كُفِّرْتُمْ وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑧
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبَعُوا
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑨ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

عِنْدَ اللَّهِ الْغَنَمُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ^(٢٢) وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا
لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ^(٢٣) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ
بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ تَخْشَوْنَ ^(٢٤) وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمْتُمْ خَاسَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ^(٢٥) وَاذْكُرُوا
إِذَا نَسْتَفْزِلُ مُتَضَعِفُونَ فِي الْأَرْضِ مُخَافُونَ أَن يَخَطِفَكُمْ
الْأَنَاسُ فَأَوْصِيكُمْ وَأَيْدِيكُمْ يُصِزُّمُ وَرَدَفَكُمْ مِنَ الطَّبَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ^(٢٦) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ^(٢٧) وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَ أَجْرٍ عَظِيمٍ ^(٢٨) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن سَقَا اللَّهُ بِجَنَلٍ
لَكُمْ فُرْقَانًا أَوْ بَكَفَرَعَنْكُمْ سَيِّئًا تَكْفُرُونَ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ^(٢٩) وَاذْهَبُوا بِكُلِّ بَنِيٍّ كَفَرُوا بِالْبَيْتِ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِدِينَ ^(٣٠) وَإِذَا سَأَلَ عَنْهُمْ يَا إِسْرَءِيلُ
مَا لَوْ أَنِّي سَمِعْتُ لَوْ نَسَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ^(٣١)

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی تلگرافی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸